

Můj pokoj

Můj pokoj se nachází v sedmém patře panelového domu a sdílím jej se svými dvěma sourozenci.

Z našeho pokoje vedou jedny dveře do kuchyně a druhé dveře do chodby. V našem pokoji jsou dvě okna s bílými, krajkovanými záclonami, z těchto oken je výhled na hřbitov, Horní a Dolní Lhotu, Hořice a Klepačov. Na centrum Blanska ovšem vidět není, tomuto výhledu vadí další panelové domy. V pokoji nemáme koberec, protože máme psa a máma říká, že se pokojíček lépe udržuje v čistotě bez koberce.

Když vstoupím do pokoje z chodby, napravo je tmavě hnědý klavír značky Petrof a otočná židle stejné barvy. Nalevo jsou dvě skříně světle hnědé barvy. Jedna je bratrova, druhá je moje. V mé skříně mám šicí stroj, věci na šití a na tvoření a v dolním šuplíku jsou knihy. Mezi skříněmi a okny je velká postel. Na protější straně pokoje je pracovní stůl s počítačem. Pokoj zdobí mé a bratrovy diplomy; ty jsou pověšeny na zdi nad PC stolem, tam je také umístěna nástěnka s fotkami naší rodiny. Nejvýraznější stěna v pokoji je ta s malbou nad postelí. Je od strejdy, který ji vytvořil, když mi byly tři roky. Je na ní zobrazen motýl Emanuel a Maková panenka.

Mám můj a zároveň náš pokoj ráda, ale už se těším až budu mít svůj vlastní, protože budu mít více prostoru a také více soukromí.

